

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőiroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlömények különben özv. Kirchnerre felvittél és rendelő irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvétetnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő: Perjessy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszámítások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beiktatni.

VII. évfolyam.

Vasárnap 1898. évi augusztus 14-én.

34. szám.

Romboló bűnök.

Versecz, 1898. augusztus 13.

A kik vizsgálják az emberi társadalom életütereinek verését, folyton azt hangoztatják, hogy romlást látnak mindenfelé, hogy a hanyatló századdal hanyatlik az erkölcs, rongygyá foszlik a becsület.

Ezek közül igen sokan meg vannak győződve arról, hogy a javulás jelenségeit hiába várjuk, mások pedig reménytelen hiszik, hogy a sötétség nem tarthat sokáig, a javulásnak be kell következnie, különben elvész az emberiség.

Ha jól emlékszem, a nagy Napoleon mondta, hogy a nemes irányú társadalomhoz csak nemes anyák kellenek. Azaz nevelés kell a világnak, erkölcsi alapon nyugvó nevelés. Ez teszi szilárdá az embert. Jó nevelés mellett nincs bűn s nem tud a vétek gyökeret verni a lélekben. Addig azonban, míg a gyermek utolsó gondja lesz az anyának, ne várjunk javulást. Addig az evangelista által említett három bűn: az anyag kivánsága, a szemek kivánsága és az élet kevélysége fogják pusztítani az emberiséget.

Igen az anyag kivánsága! Rendetlen élet, mely a serdülő ifjuság gondolkodását rontja, tönkre teszi szellemét, megöli idő előtt erkölcsi érzékét. Rohanás az élvezetek után, melyek melegágyai az eltévedésnek, bűnnek, sikkasztásnak, lopásnak és öngyilkosságnak. Festett arcok, pénzen vásárolt szerelem abban a korban, midőn oly

ártatlannak kellene lenni a léleknek, mint a leesett hónap. Frivol beszédek, obszcur képek, rossz társaságok, rombolják azok lelkét, kiknek szellemi erejére és férfias magatartására számít a társadalom.

Korán vénülő arcok, blazirt életnézetek, bántó hihetlenség, kinevetése az eszményeknek, ezek mind arról beszélnek, hogy betegek az emberiség hajtásai, s mielőtt gyümölcsöt hoznának, elhullatják leveleiket.

A kor szelleme irtózatossá erővel pusztítja nemzetünk reménységét, a kór halomra dönti a szülők reményeit, a temetők telnek, s egy-egy kora ifjuságban kihalt élet ravatalánál azt halljuk, hogy a kit most szivtépő fájdalommal könyeznek, az élet virágzó szakában már nem találván örömet az életben, eldobta azt magától.

A második pusztító bűn: a szemek kivánsága.

Mindenki vagyonos akar lenni és ezen törekvésében sokszor meginog a becsület. Hivalkodás szelleme nehezdedt a korra, mindenki többnek akar látszani a valóság-nál és azt hiszi, hogy lelke szegénységét befedik a kincsek, melyeket ha nem tud lázas és emésztő munkával megszerezni, akkor hitvány eszközökkel igyekszik elérni. A fény, a pompa, utánzása a gazdaságnak: a bukás lejtőjére viszi a kevésbé módos embert s azért látjuk napról-napra azt, hogy miképen omlik össze egy-egy család élete, miképen maradnak kereső nélkül az árvák és özvegyek, kik fátyolva burkoltan hordják szívökben a tört, melyet a

gondatlanság és könnyelműség vert szívökbe.

Nem az isten uralkodik már a szivek felett, hanem a mammon. Nem a türelem ad ma kenyeret, hanem a furfang, a mások rászédése és mindannak megkísértése, mi könnyű életet biztosít annak, ki elnyomja lelkiismeretének háborgó szavát. A hivalkodásra, a bűnös életre pénz kell s ki erre adta magát, ráteszi mindenét, életét, becsületét az utolsó kártyára s ha veszít rezignációval vagy föbe lövi magát vagy nyirkos börtönbe jut, hol lázongó vére lehül a hús falak között . . .

A harmadik romboló bűn: az élet kevélysége.

Nem volt kor, melyben több üres fejű ember grasszált volna, mint most. Egy érdemes mellett százával látjuk a lézengő rittereket, kik homályos agyukkal romlására vannak az egészséges fejlődésnek. Valóságos dongó szunyogok, melyek boszantják zümögésüikkel azokat, kik kezikkkel dolgoznak. Üres kalászkok, felemelt fővel mag nélkül és mégis kevélyek mint a pávák, melyek rikácsoló hangjukat tetszelegve hasonlítják össze a mezei pacsirta dalával. Külső máz van rajtuk, de koldus lélek rejtezik a cifra köntös alatt, melyhez igen sokszor bűn, szenny és az önös érdekek miazmái tapadnak. A szerencse felemeli őket, kiknek kegyéért eseng azután száz meg száz ember, üzetve a szükségtől, a megélhetés gondjától, az előremenés vágyától.

Ezek a bűnök ölték meg Rómát, ezek voltak a világtörténelemben feljegyzett bu-

Tárcza.

Szabadságon.

A hivatalnokember nincs fából, — az is nyaral. No persze, ha a katonának kijár az urlób, mért ne járna az ki a toll mesterembereinek is? Mars fiai ugyanis szabad levegőt színek állandóan, kivéve a karcerbéli szomorú állapotokat; míg a hivatalnok oda van kötözve egy pókhálós íróasztalhoz, mondjuk ott görnyed s négy fal között tölti el ideje legjavát.

Hát így, mikor már jól a nyárba hajlott az idő, gyártódnak is a kérvények, melyek egytől egyig az aranyzabadságról beszélnek.

„A megrendült egészségi állapot” — (ebben benn van ischias, szemfájás, kézderme, csusz, ideges főfájás, zsába, gyomorégés, szivbillentyűtágulás, rezgőörj, álmatlanság, stb. stb., vagy a „családi viszonyok” — (ezt már nem tudom milyen válfajokra osztlik) — mind erős argumentumok arra, hogy az emberfia kérvényt meneszsen a hivatalfőnök úrhoz, ki a szabadságot osztja. Egyiknek nagyobb kosárból mér, a másiknak kisebbből; — de mindenesetre mér.

Nem maradhatván el a haladó kortól, egy-izben én is kértem szabadságot; nem sokat csak két hetet, — gondolván, hogy André tartózkodási helyének kinyomozására enyi idő elég lesz. Kérvényemet ugyancsak ezzel indokol-

tam, — persze vesztetre. A főorvos ur másnap reggel ott volt lakásomon. Igen komolyan beszélt velem, — megkérdezte, hogy olvastam-e Nansen északsarki ekszpedícióját, tudok-e valamit a Tuzföldről, láttam-e Nórá, szeretem-e Ibsent, ezt a svéd szálfát? — Hirtelen ugrott egyik kérdésről a másikra. A feleletekkel én felényire se tudtam olyan gyors lenni.

Utolsó kérdése ez volt hozzám:

„Mondja meg uraságod, mit tud Jónásról?”

A felelet erre egy-kettőre készen volt nálam:

— Jónás, ah Jónás, próféta volt. Szerette a nárduszméz ajku zsidószüzeket, akik kívánatosan gyönyörűek voltak; bolondult a forróvérű asszonyok után, megjövedolte Ninive pusztulását s elnyelte a cethalat.

— Téved uraságod, mondta a főorvos ur. Nem Jónás nyelte el a cethalat, hanem a cethal nyelte el Jónást. Különb is Jónásról halovány fogalmak vannak, mert Jónás nem próféta volt, hanem — viziló a budapesti állatkertben.

Másnap megkaptam a hivatalos végzést, a mely részemre nem két, de 12 heti szabadságot engedélyezett. A végzés azzal indokolja e hosszú időre terjedő terminust, hogy agyam kissé meghihibbant s annak visszahibbanására két hét idő nem elégséges.

Olyan lettem, mint a leforrázott. Mi a fitty

fenét csináljak én tizenkét héttel? Hanem azért megnyugodtam a változhatlanban s üdültem.

Az első nap tollat segitettem fosztani a sógorasszonyomnak. A sógorasszonyom szép teremtés, közelében a tollfosztás is menyői gyönyörűség volt. — De mint a komáromi agyagos kályhája, a toll se tarthat örökké. Kevés volt, egy nap alatt elfogyott.

Szabadságom második napján aludttem it-tam, — harmadik napon hallgattam a fű növét, negyedik napon egy numerával hibáztam el csak, hogy az osztály-sorsjegyet ki nem húzták. Az ötödik napra már nem maradt semmi-sem.

Nem tudtam mit cselekedni. Rettenetes helyzetemben leültem; megirtam a pár sort, melyel megszabadságtalanításomat kértem. Az irtak vissza rá, hogy: Hohó; Uraságod még nem normalis gondolkozású, élvezze csak az aranyzabadságát tovább.

A végzetbe bele kellett nyugodnom. Tovább húztam az igat. Szabadságidőm hatodik napján az volt a mulatságom, hogy minden fertály-óraban megfigyeltem, hány perccel út korábban a katolikus templomban a torony óra mint a szerb templomban. De ettől a mulatságomtól is megfosztottak, mert az óras vagy ór összeigazította a két toronyórát.

Ismét kísérleteztem. Az irás megint megtermett;

„Nem tudok mit csinálni azzal a rengeteg

kások okai, ezek bénítják meg most is a társadalom fejlődését. Ha azonban a nevelés egészséges alapokon fog megindulni, ha az emberiség reményeit nagyobb gondal fogják nevelni a szülők, a szeretet hatalma és világossága előtt elvesztik pusztító erejüket ezen bűnök, melyeknek nyomában romlás, köny, gyász és késő bánat fakadnak.

NAPI HIREK.

Személyi hírek. Dr. Kormos Béla budapesti kir. közigazgató rokonainak látogatására városunkba érkezett. — Seemayer Béla kir. járásbíró, városunk szülötte, hat heti szabadság idejére korunkba érkezett. A fiatal járásbíró barátai a legszívebben fogadták s hisszük, hogy a legkellemben fogja szülei és régi barátai körében tölteni szabadságidejét.

† **Rittinger Ede** elhunyt törvényhatósági bizottsági tagot Vasárnap délután 6 órakor helyezték a rom. kath. sírkertben orok nyugalomra óriási gyászoló közönség jelenlétében. A városi tisztikar Weifert Károly főjegyző, polgármester helyettesével az elhunyt testületileg vett részt a gyászszertartáson s ugyancsak testületileg vettek részt azon az összes egyletek, melyeknek a megboldogult tagja volt. Rittingerben sokat vesztett városunk, rendkívül tevékeny, szorgalmas, vasakartu ember volt, ki a közjót szíven viselte. A városkert és a városi múzeum az ő tevékenységének közönségeti fejlődését. Vigasztalja a családfo nélkül maradtakat azon tudat, hogy egész Versecz városa együtt gyászol velük s mindenkinek faj, hogy egy ily tevékeny, elme oly fiatalon sirba szállt. Béke hamvaira!

Jakabffy utóda. Mint biztos forrásból értesülünk, a Krassó-Szörény megyei főispáni szék augusztus hó második feleiben lesz betöltve. Komoly jelöltként emlegetik Gózsdu Elek törvényészi elnököt, a neves író és Litsek Béla jelenlegi krassói alispant.

A király Buziáson. Még csak három hét választ el attól a naptól, melyen a király legmagasabb látogatásával kitüntetett Temes vármegye egyik legszebb helyét, a buziaszi gyógyfürdőt. Buziaszon lazasan készülnek mindenfelé, hogy méltó ünnepélyességgel fogadják ő Felseget. A buziaszi király-hadgyakorlatokra valamennyi fővárosi lap külön tudósítót küld ki, de számos külföldi lap is képviselve lesz a nagy manővereken. Eddig a „Times”, a „Journal Szt. Pétersburg”, a „Morning Post”, a „Figaro”, a „Berliner Tagblatt”, a „Vossische Zeitung”, a „Reuter-ügynök-eg”, a „Neue Freie Presse”, a „Wiener Tagblatt”, stb. jelentettek be képviselőiket a buziaszi furdogazgatóságnál, hogy megfelelő szállásokról gondoskodják. A „Vasárnapi Újság” és a „Figaro” külön rajzolatokat küldenek Buziaszra. A „Budapesti Tudósító” és a „Magyar Tavirati Híradó” nagyobb szabású apparátust mozgósítanak, hogy a közönség kelte bűntelenséggel egyen tájékozva az érdekes hadgyakorlatok fel, melyeken két hadtest vesz részt, mintegy kétszáz katonával. Temesvár szab. kir. város törvényhatósági bizottságának tagjai értekezletet tartottak, melyen elhatározták, hogy a zenekedvelők egyesülete által szeptember hó 4-én Buziaszon ő Felseget tiszteletére adandó szerenádöt a temesvári polgárság impozáns faklyamenetével egészíti ki. Helyén valónak találók, ha Versecz város polgársága, mint Temesvármegye második legnagyobb s legnépesebb városa az országban szintén csatlakozna a mozgalomhoz.

Katonazene városunkban. A szegedi 46. gyalogszázad zenekara ma vasárnap és holnap hétfőn a Magyar-nyezni fog a Garai szállodában, a híre zenekedvelő közönségünk figyelmét ez utra is felhívjuk.

szabad-ágróval: sziveskedjenek megvonni azt tőlem, oszszanak ba a glédába ismét.”

Visszafelelték ra, hogy nem lehet. Agyam működése még rendszertelen; uduljek tovább.

A kétszöbeccsés Fornyékezett. Oriasi dologra szantam el magam. Megirtam a kervényit:

„Pénz nélkül nem udulhetek. Kérem három hónapi fizetésemet előleg gyanánt kiutalni.”

A válasz gyorsan megjött; rövid volt:

„N. N. ur, ugylatszük mar normalisan kezd gondolkozni. Előleg nem adunk, de a még hatralevo szabadságát elengedjük. Hivatalat 24 óra alatt mulhatlanul elfoglalja.”

Figura

A délvídkai honvédek új parancsnoka. A király Schraml Emil altábornagyot, a szegedi II. honvédkerület parancsnokát nyugdíjazta és a helyébe Pacor Vilmos vezérőrnagyot a 78. gyalogdandár parancsnokát nevezte ki.

A beiratások a jövő 1898/99-iki tanévre a népiskolánál f. e. augusztus hó 29. 30 és 31-én történek. Az 1886. évi 39. törvény-cikk 1-ső §-a értelmében a szülők és gyamok kötelesege, gyermekeiket, illetőleg gyámgyermeküket a 6. életév kezdetétől a 12. életév betöltéséig a mindennapi rendes iskolába küldeni. Minden a népiskolába felvételtől ohajtó tanuló kötelesege keresztvelével kimutatni azt, hogy az előirt életkort már elérte. Azon tanulók, azonban, kik 12. életévüket már túlhaladták, a fennnevezett törvény-cikk értelmében kötelesek 15. életévök betöltéséig az ismételő iskolát látogatni, ezeknek felvétele is a fennnevezett napokon történik. A beiratások a népiskolai épületben, (Fehértemplom-utca) tartatnak. Figyelmeztetjük tehát a szülőket és gyamokat, hogy gyermekeiket a meghatározott napokra vétessek fel az iskolába nehogy egyes kesedelmezők a tanév kezdetét zavarják. Szeptember hó 2-án reggel 8 órakor a helybeli rom. kath. templomban ünnepélyes isteni tisztelet „Veni sancte” lesz, melyen minden tanulóknak részt kell venni. A rendes előadások szeptember hó 5-én kezdődnek.

Csatornázási munkálataink vége felé közelednek. Csatornák reggel a csatorna utolsó részének a beboltozása is megtörtént a laktanya és háromszög utca sarkánál. A leszálló aknak készen vannak, s a beömlő aknak készítése is be lesz fejezve a jövő héten, úgy szintén az Osthaimer utcánál a főbeömlő aknak. A földelhordási kalamitás is véget ért s ma már tiszta minden egyes utca. A csatorna alsó részénél a szerb temető utcaig a kövezet is kész, a többi részén pedig döngölik és hengerelik a földet, s a jövő héten ott is köveznek. Az asfalt járdákat pedig az egész háromszög utcában munkába vették. Fenn az Urbány utcában szintén szép darab asfalt-macadam út készen van már.

Meszi utcai asfalt-trotoir építésén fáradoznak a környék lakói a laktanya és fehértemplomi utca közt. Csupán itt van a környéken még a híres verseczi járda, s az arra járok meg is beteltek mar vele. Hétfőn tárgyalta az ügyet az építészeti bizottság s ha a közgyűlés is úgy akarja, hat ott is lesz végre-valahára tisztességes járda.

Datások kirándulása. A helybeli iparosok dalköre f hó 20-án Stajerlakra rándul at az ottani dalkor zaszloszentelési ünnepélyére.

Folly Emil temesvári székesegyházi örkanok Karlsbadban hivtelen meghalt.

Postasegéd-tiszt tanfolyam. A kereskedelmi miniszter a posta és távirónál kezelési szolgálatra alkalmazandó és a X1-ik fizetési osztályban 500 fittól 700 forintig emelkedő évi fizetéssel, továbbá az 1893. évi IV. törvény-cikk által megállapított lakpénzilletményekkel javadalmazott postás és táviró segéd-tisztek kiképzésére az évi szeptember 15-iktől kezdve hat hónapra terjedő gyakorlati tanfolyamot nyit az érdeklődőknek a helybeli vagy temesvári postagazgatóság bővebb felvilágosítással is szolgál.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületéhez a következő szülek fordultak csergyermek és gyermekjátótársakért: Dr. Matusovszky Andrásné Kolozsvár Bel-Királyutca 33. szám. Diénes Lajosné kir. közigazgató özvegye. Kézdi-Vásárhely. Ugray János tanár Budapest. I. Mészáros-utca 12. szám. Mészáros Imréné földbirtokosné Egyed-Bihar Diószeg Ábrahy Sándor Kovácsmester Hajdu Böszörmény örökre fogadna egy 12 éves német vagy szerb fiút. Iskoláztatná Schöne Hugó nagybirtokos Széplak (Via Margitta) Bihar. Barsy Lajos gyógyszerész Tisza Roff. Fr. Kiss Károly főreál. isk. tanár Budapest Üllői út 53. sz. Mandl Zsigmond gyáros Pinczehely. Dr. Heiszler J. orvos Szabadka. Szalay Tamás kir. törv. széki bíró Beregszász. Kovács Gyula jegyző Mieske (Bihar megye.) Somlyay Józsefné árvaanya a székes fővárosi Mayer Ferencz fiúvárában. I. ker. Városmajor utca 31-ik szám Hajnal Antal földbirtokos Jász-Kis-Ér gyermekjátótársat keres. Diényi Károly posta táviró főtiszt. Keeskmét: Szepsy Dezső árvaszéki ülnök Debreczen Szigeti Henrik fényképész Szőlnek. Asztalos Árpád magyar királyi adótiszt. Magyar-Óvár Stoller Ferenczné birtokosné Nyiregyháza. Ambrózy Márton magy. királyi postamester Bereh-Böszörmény. Petrányi Ferenczné gözmalom tulajdonos Bihar-Diószeg. Dr. Klehánez György ügyvéd Baja. Sailer Dénes gyógyszerész Két-

egyháza. — Árvagyermeket: Buday Ida tanítónő Loszód (Hunyad megye). Makay Béláné honvéd őrnagy. hadbíró neje Székesfehérvár. Decsy Gézané polg. isk. tanítónő Arad, Bem utca 1. sz. Boér József Budapest II. k. Krisztina körut 15. sz. Kutas Bálint ref. lelkesz Török-Sz.-Miklós. Scheffer Ödönné földbirtokosné Vajda-Hunyad. Czéklassy Sándor okl. gyógyszerész vármegye. állatorvos Király-Helmecz. Fricz Lajos urad. igazgató Mike. (Somogy megye). Artner Iona Budapest (I. Vár. Uri utca 10.) 10—12 éves leányt. Meszer Lipótné Kis-Jenő (Arad megye).

Csergyermekeket keresnek: Mészáros Lajos közs. jegyző Fekete Ardó (Cs. Tíz éves fiú) Csapó János urnak (Dr. Bécsi Lajos ügyvéd leveleivel. Cs. 14. éves fiú.) Gyoma. Stern Sándor vendéglős Nagyvárad. Széchenyi kávéház. Parcséts Mihály községi tanító Bezdán (Cs. 11 éves fiú.) Kopnitsky János néptanító Búd-Szt.-Mihály. Galgózi Béla ref. tanító Heves. Kasztl Bertalan kereskedő Csurgó. Thomayer János állami anyakönyvvezető Loskó (Baranya megye U. p. Belye). Tah Józsefné Csurgóról 13 éves leányt. Teljes Kálmán tanító Csurgó ugyanoly idős leányt adná cserébe. Szkitzek János vasuti állomás főnök Tisza Ada. 13 éves fiát Jáná cserébe. Szenffy Kálmán ruhakereskedő és szabó Nyiregyházaról két leányt 10 és 12 évesek adná cserébe. Kovács Bálint állami iskolai igazgató tanító Kovácsné, Háromszék. Neje tanítónő 11 és 13 éves leányt; Hlavnyay Ferencz tanító Rónatelep (Nógrád U. p. Salgótarján) 10 és 11 éves fiát; Hutira rom. kath. kántortanító Bács Kula; Szalay Imre ev. ref. tanító (Szt.-Gál, Veszprém megye) 11 éves leányt, Török-Szent-Miklós Éigner Nándor rom. kath. segédlelkész közvetit cserét (15 éves fiút). Fűzy tanító Udvarszállás. Káza Gábor tanító Berdeén. Kúzdya Géza népiskolai igazgató Kükékháza. Földes Sándor kalaposmester Torontál-Vásárhely. Pék József nyug. vasuti kalauz Horgos. Nagy Sándor munkavezető Török-Beese. Molnár Géza tanító Szuhogy. U. p. Szendrő 3 gyermeket adna cserébe; Duró Mihály kir. ügyéségi hivatal szolga Nagyvárad; Kolontary János közigazgató anyakönyvvezető Örvend. U. p. Élese. Abaffy Ferencz Szentes. Bozóky Istváné földbirtokosné Tisza Sas (Szőlnek megye). E. Keményfi Katinka tanítónő. Ér.-Mihályfalva. Vona Adolf kántortanító Nagy-Kamarás (Arad m.) Biró János ref. lelkesz Örvend (Bihar megye). Franzisty Márton Hod-Mező-Vásárhely. Kóta Sámuel igazgató tanító Szépsi (Abauj megye). Gerley Mátyás kántortanító. Bars-Verébely. Hajós János iparos Keeskmét. VII. Csongrádi utca 119 sz. 12 éves fia részére itteni szerb családban cserét keres a cserébe adandó gyermek lehet fiú vagy leány. Ökrös Csepreghy Iona tanítónő Kis-Zombor (11 éves leány). Andrassy János Békés (12 éves leány). Azok, kik a fenti állomásra reflektálnak forduljanak Perjessy egyleti titkár távolléte alatt Szalay Lajos városi főmérnökhöz naponkint 12—2 óra között fehértemplomi út 45. szám alatti lakásán.

Mesterséges ásványvizek gyártása. A belügyminiszter szabályrendeletet készített a mesterséges ásványvizek gyártására és elárúsítására néve, s azt oly felhívással küldte meg a törvényhatóságoknak, hogy annak szigorú betartását a tisztí orvosokkal ellenőriztesse, s tegyenek jelentést arról, van-e törvényhatóság területén mesterséges ásványviz gyártásával foglalkozó egyen. Egyuttal kötelességévé teszi a törvényhatóságoknak, hogy jövőben az ily gyárak keletkezését, — megszüntetését avagy önkényes megszűnését hozzá bejelentsék. A szabályrendelet, mely 8 pontból áll, közérdekű voltánál fogva alább kivonatossan ismertetjük: 1. Mesterséges ásványviz gyártására csak oklevés vegyész nyerhet engedélyt 2. A gyártáshoz szakértői vizsgálat alapján hatósági engedély szükséges. 3. A hatóság a gyártást orvosrendőri felügyelettel ellenőrizi. 4. Az ásványviz edényén feltüntetendő, hogy az mesterséges, s csak kémiai elnevezést nyerhet. 5. Természetes ásványvizekhez hasonló edényekben nem árusítható. 6. Az edényen a gyáros neve és a gyártás helye feltüntetendő. 7. Ezzel ellenkezőleg előállított ásványvizek forgalomba hozatala tilos. 8. A szabályrendelet megszegése kihágást képez, mely 100 forintig terjedő pénzbírsággal, súlyosabb esetekben s visszaesés esetén pedig azonkivül 15 nap elzárással büntethető. Visszaesés esetében az egészségügyi hatóság a gyártási engedélyt visszavonhatja.

Baleset a bányában. Stájerlacról jelentik: Mult hó 26-an az itteni Kúbektárnában nagy szerencsétlenség történt. Két tizenhétéves bányász az a szerencsétlen gondolata támadt, hogy az említett tárna helyett a teleptárból induljanak ki. El is indultak a földalatti uton, de eltévedtek s egyszer csak azon vették észre magukat, hogy nem mehetnek sem jobbra, sem balra. Kövek hullottak a szerencsétlenekre a törmelékek kezdték őket lassankint eltemetni. Senki sem sejtette, hogy ott emberek vannak, s miután segélykiáltásaik a mélységből nem hallatszottak föl, ez az elevenen eltemetés estétől reggelig tartott, míg eltűnésüket észre nem vették. Mikor megtalálták őket, már csak Taubner élt, míg társa, Karmasin Nandor már halott volt. Mindketten nyakig be voltak temetve. Taubner néhány zúzdás árán valóságos csoda által menekült meg. Karmasin kevéssel a felalálás előtt még beszélt vele, de a segítség már későn érkezett. A szerencsétlennek a nyaka és az egyik karja törött.

Az időjárásról. Falbnak jóslatát, a mennyiben az augusztus első harmadára vonatkozott, az események tudvalevőleg megzafolták: a nagy időjárás-pesszimista ugyanis augusztus hó első harmadára számos zivatart és alantas hőmérsékletet jóslt, míg tényleg alig volt zivatar, hanem állandóan magas hőmérséklet. De jóslatai, a mennyiben e hónap második harmadára vonatkozna, úgy látszik, teljesülnek: Falb ugyanis azt jóslta, hogy e harmadban a hőmérséklet jelentékenyen esik, hogy sok záporos és zivatar, lesz, sőt esetleg a magasabb fekvésű vidékeken havazás is. Ez már tegnap teljesült Gastein közelében, Böksteinban kedden délután erős havazás volt, Innsbruckban és Bozenben a városban heves zivatar dühöngött, míg a városon kívül, a hegyek közt, valóságos hóihar volt. Schlernt és Rozenangent, Bozen mellett, szintén jórésben hólepel borítja — Bécsben a hőmérséklet egész nap nem emelkedett túl a 11^oon. Éjjel hideg záporos volt, mely reggel rövid időre szünetelt, de utóbb megint megeredt. Azenbruggban erős jégeső okozott nagy károkat, a mellett a villám kétszer be ütött, de lényegesebb kárt nem okozott. Gleichenbergben és vidékén valóságos felhőszakadás volt, a mellett több mint egy negyedórán jégeső is! Febring és Fürstfeld közt a zapor alámosta a vasuti töltést, minek folytán a vasuti forgalom egyelőre szünetel.

Egy temesi főszolgabíró tolonczkocsin. Nagy ur ezen a jó türelmes magyar földön a főszolgabíró. Az orosz hetman, a török kadi sifi hozzáképest. Négylovas hintó nélkül elképzelni sem lehet. És mégis vannak szolgabírók, akiknél nem örökös a hatalom, meg az uri mód. Szomorú példája ennek egy temesmegyei főszolgabíró, aki a tolonczok közé került a napokban, Miskolczon néhány nap óta egy igen intelligens kinézésű, de rongyos cipőben járó, javakorabeli férfit kéregetve botorkált az utcákon. Az illető előkelő család ivadéka Kálmán Imre, aki még nemrégiben főszolgabíró volt Temesmegyében. A szerencsétlen ember mértékelen borivásnak adta magát, miért a hivatalát elvesztette, lassankint pedig egészen elzülött. A sajnálatraméltó embert eltolonczoltak illetőségi helyére, Kecskemétre. Nekünk ezen hírhez csak az a megjegyzésünk, hogy a megyére nézve tévedés van, mert nevezett sem Temesmegyében sem főszolgabíró nem volt, hanem — a mintamegyében — ki nem ismeri ezt — szolgabíróskodott.

Mire tanítsuk leányainkat? E kérdésre egy amerikai lap így felel; Adjatok nekik jó tanácsot. Tanítsátok meg, hogy jó ételt tudjanak főzni. Tanítsátok meg mosni, vasalni, foltozni, varrni, hogy maguk készítsék maguknak a ruhát. Tanítsátok meg kenyeret sütni és oktatások ki, hogy a jó konyha megóvja a gyógyszerértől. Tanítsátok ki, hogy egy frankban 100 centime van és hogy csak az gazdalkodik, ki kevesebbet költ, mint amennyit bevett, mert aki többet költ, az okvetlenül elszegényedik. Tanítsátok ki, hogy egy-egy kifizetett gyapotruha többet ér, mint egy ki nem fizetett selyemruha. Tanítsátok ki, hogy mindig többet ér egy kevésbé szép, de telt egészséges arc, mint tiz szép, de beteges külsejű. Tanítsátok ki hogy gondosan vásároljanak számadást. Tanítsátok ki onbizalomra és önállóságra. Adjátok tudtukra, hogy egy becsületes mesterember, ha nincs is vagyona, érdekesebb, mint egy tucat járdakoptató, ha bármily diszesen oltózkodik is. Tanítsátok kertészkedésre és a szabadban való foglalatalkodásra. Ha módotokban áll, tanítsátok ki zenére, festészetre és más hasonló művészetre, de ne feledjétek el őket figyelmesztetni, hogy mindezek csak másodsorban veendő figyelembe. Tanítsátok

ki, hogy a gyalogjárás egészségesebb a kocsikázásnál és hogy a vad virágok is szépek azoknak, kik megtekintésre érdemesítik őket. Ha mindezeket megtanulják és betartják, akkor bátran férjhez mehetnek, mert bizonyosan boldogok lesznek.

(Gindert szakaszvezető.) Bosznia okkupációjának husz esztendő évfordulóját tudvalevőleg megünnepli néhány nap múlva a budapesti 32-dik gyalogezred, a melynek dicsőséges szerep jutott a veszedelmes háboruban. Most egymásután merülnek föl azok az epizódok, melyekben a 32-es bakak annyira kitűntették magukat. A mult hónap végén azt irtuk, hogy a Domanovicsba menő élelmiszervonathoz fedezetül beszállított 8. századbeli katonákat megtámadták a szöszegő Rizvao Begovics emberei és sokat leltek közülök. Ennek a tizenkétórás harcnak hiteles története ez:

A Domanovicsba menő vonatot a 11-ik század tizenkét katonája is kísérte Gindert István szakaszvezetővel élén. A Bregova-völgyben egyszerre lővés dördült el és a golyó összezúzta egy dalmát lovaskatona karját. A tréncapitány erre meghagyta Gindernek, hogy tizenkét emberrel támadja meg az ellenséget. Ugy is történt. Csak hogy a bosnyákok kétszázal többet voltak és folyton lövöldözve hátráltak a mieink, a míg végre egy maródi-csapatra bukkantak, a melyen P. tartalékos hadnagy parancsnokolt. A fáradt, beteg legények lehettek vagy negyvenen. Az ellenség a völgyet körülövező magaslatokról puskázott és úgy látszott, hogy a bakák alig menekülnek meg. P. hadnagy fejvesztetten kiadta a parancsot, hogy folyton lövöldözzenek a katonák. Ha ezt megtették volna, hamar elfogyott volna a patronuk és mindnyájan elpusztultak volna. Gindert szakaszvezető látván a veszedelmet, a csapat élére ugrott és harsány hangon kiáltotta:

— Ettől a perctől fogva én parancsolok, a ki nem engedelmeskedik, agyonlövöm!

És meghagyta, hogy csak akkor löjjenek, ha biztos a cél. Aztán negyedmággal hasoncsuszva folkapaszkodott a hegyre az ellenség elé. A mikor oda ért, hirtelen folugrott és vad csataordítással tüzelt. A bosnyákok azt hitték, hogy sokan vannak a szakaszvezető mögött, néhány halott hátrahagyásával meghátráltak. P. hadnagygal aztán utának jöttek a többiek és folyton vigyázva, résen állva, kijutottak a halál torkából Klepcsán tulra a zászlóaljukhoz. Ez a rettenetes ut délután két óratól éjjelután két óráig tartott. Persze a zászlóaljparancsnoknak P. hadnagy tett jelentést és meg sem említette Gindert bravurját. De a dolog mégis kitudódott és a 11. század kapitánya másnap a sor előtt dicsérte meg a szakaszvezető hősiességét.

Gindert még most is erőteljes ember és jómódu asztalosmester Budapesten. Magától értetődik, hogy szívvel-lelékkel résztvesz az okkupáció husz esztendő jubileumán.

A családirtó büntérsai elítélve. Néhány nappal ezelőtt történt, hogy egy Rauschan Antal nevű pancsovai kereskedő, a törvénytörő tárgyalástól való félelmében megölte egész családját és aztán öngyilkos lett. Cinkostársait most ítélte el a mitrovicai törvénytörő. Az esetről a következő tudósítást kaptuk; A mitrovicai törvénytörő a napokban ítélkezett több napi tárgyalás után egy rendkívül kiterjedt pénzhamisító banda tagjait fölött. Ezek a jómadarak az egész Szerémségben működtek, de eljöttek Torontál-vármegye déli részébe is és ott beugrárták a vagyonosabb gazdákat szövetségükbe. Nevezetesen 2-300 frtot szedtek ki tőlük, amivel ezek mind egy részvényesek lettek s egyenlő just formáltak az osztalékból. Mikor aztán teljesen felszerelődtek, megkezdték a pénzgyártást és csináltak egész sereg hü utanzatu osztrak állampapírpénzt, különösen 50 frtot. Szerémségét is okozták egy pancsovai kereskedőnek. Rauschan Antal ugyanis értesült róla, hogy ügyük-nagyon rosszul áll a mitrovicai törvénytörőknél, ő pedig, ki nem csupán főrésztvevő, hanem pénzgyártó is volt, — kipusztította a büntetésből való félelmében egész családját, azután öngyilkos lett. A törvénytörő nyolc egyént tiz, egyet pedig tizenkét évi börtönrre ítélte, míg Rauschannal szemben természetesen elejtete a vádat.

Herkules szökése. A párisi előkelő társaságnak ama tagjai, a kik kénytelenek nyáron is a francia fővárosban maradni, egészen comme il faut-va tették, hogy este tiz és tizenkét óra közt kilátogassanak a híres neuillyi vasárba és ott gyakran igen kétes értékű előadásokon és mutatványokon gyökörködjének. Így történt, hogy P. herceg és hercegnő esteje után az előkelő társaság ellátogatott a neuillyi bolhacirkuszba. A jól begyakorlott állatkák ügyesen

lövöldöztek a sorban fölállított miniatűr-ágyukból, vigan huzgálták a csöpp papirkocsikat, négyest tánczoltak, szóval fényesen eljátszották repertoárt. Végül a cirkusz igazgatója bemutatta Herkulest, egy nagyon ügyes kis ugró művészt a mely azonban a helyett, hogy gazdája parancsának engedelmeskednék, egy kecses oldalgrással P. hercegnőnek a csipkék közül csábítóan fehérle nyakára szökött. A parányi atléta nagyon jól érezhette ott magát, mert a következő pillanatban eltűnt a csipkék közt. A hercegnő zavarában biborpirossá lett, de előzékenyen ajánlkozott, hogy a szökevényt megkeríti urának, csak adjanak alkalmas helyet hozzá. A cirkusz gazdája könnyebbülten fölélegzett és az előkelő hölgy számára kinyitott egy kis üres szobát. A hercegnő nemsokára örömtől sugárzó arccal tért vissza és átadta az állatkát, melylyet óvatosan finom ujjai közt fogott meg, a tulajdonosának. Az „igazgató” azonban, a mikor a szökevényt megnézte, kétségbeesetten így kiáltott föl:

— Ez nem az én Herkulesem! Ez teljesen idegen állat!

E szavakra az egész társaság harsogó kacajban tört ki. A szegény hercegnő jólelkűségében ismét vállalkozott arra, hogy visszamegy a szobáskába és bujdosót megkeresi. Szerencsére, Herkulesben fölébredt a kötelességérzet, saját jószántából előszökött a hercegnő ruhája ujjából és a kezén engedelmesen elfogatta magát. A hercegnőnek azonban nem volt ahhoz már kedve, hogy Herkules mutatványát végignézzék.

Csarnok.

Apróságok Bismarckról.

Bismarck neve egy adoma révén került először a lapokba. Akkor még kis fiú volt, de vad és rakoncátlan. Többnyire egy fa tetején ült, vagy a ház tetejére mászott fel a villámhárító vezetékén. Meg akarták büntetni a nyaktörő vállalkozásért, de a büntetés elveszett a nevetésben.

— Miért másztál a háztetőre?

— Napkóros vagyok, — felelt,

Plamann igazgató, akinek intézetében akkor bennlakó volt, majd hanyatt esett a meglepetéstől.

— Napkóros? — kérdezte.

— Hát persze — válaszolt merészen a kis Bismarck — ha a holdkórosnak föl kell mászni, a napkóros is kénytelen ezt megtenni.

Amikor a vaskancellár még a berlini törvénytörő gyakornoka volt, egyszer egy susztermestert megtanított arra, hogy pontosság az első dolog. A mester többször felülte őt és így történt, hogy egy napon újra bekopogott a küldönc:

— Készen vannak a Bismarck ur csizmai?

A suszter persze megint nemmel felelt, mire a küldönc eltávozott. De tiz perc múlva másik jött, azután egy harmadik, negyedik, ötödik — egész délelőtt és egész délután. Az utolsó pedig — készen este — már magával vitte a gyakornok ur kifényesített ujdonatuj csizmáit.

Dinasztikus hűségét ezerszer bebizonyította, de ritkán olyan csattanósan, mint a következő esetben. Még fiatal korában bement egy berlini korcsmába sörözni. A szomszéd asztalnál egy fiatal, valószínűleg szocialistákból álló társaság politizált, s egyikük szidta a porosz királyt. Bismarck egy ideig hallgatott, aztán atszólt a szomszédokhoz:

— Ha ön innen addig el nem megy, amíg a sörömet kiiszom, akkor ezt a sörös korsót az ön fején fogom darabokra törni.

Amazok kinevették a fenyegetést, hiszen ök öten voltak egy ellen!

Bismarck azonban nyugodtan kiitta a sört, s minthogy a szidalmazó még mindig a korcsmában volt, hozzálépett s úgy verte fejbe a korsóval, hogy mentem összetört a korsó. Senki hozzányulni nem mert.

Honnan ered a vaskancellár elnevezés?

Még a porosz-osztrak háboru előtt, a porosz országgyűlésen a nemzeti liberálisok elleneztek a hadsereg reformját, de egyuttal azt is követelték tőle, hogy létesítse Németország egységét. A férfi, ki Szadova és Sedán viharát, habár távolról is, ott érzé mar föltornyosulni lelkében, oda vágta a szószátyároknek kicsinylenézését, azt mondván, hogy nem a locsogás teremti meg Németország egységét: „hogy ez egység létrejohessen, arra vas és vér fog kelleni!”

A szivar — az gyakran nagy szerepet játszott az ő életében. Különösen egyszer

A könnigrázi csata dult. Az esélyek ide-oda hullámzottak — de egyszer a mint tudvalévő, erősen úgy látszott, hogy az osztrák fegyvereké lesz a dicsőség. Bismarckot elfogta az aggodalom.

— Oda megyek Moltkéhez — beszélte ő maga, hogy majd kérdezek tőle valamit. De Moltke, aki egy dombon hallgatag nézte a csata folyását, elem jöve, megszólított. Kért egy szivart. Volt nálam kettő. Kivettem a tarcámat és eléje tartottam, Moltke egy pillanatra figyelmesen nézte a szivarjaimat, de a következő pillanatban már határozottan választott. A jobikat vette ki. Meg voltam nyugtatva: akinek ebben az időben még ép érzéke lehetett a szivarválasztásra, azt nem aggaszhatta a csata kimenetele.

Bismarck úgy az osztrák, mint a francia hadjáratot többnyire lohaton tette meg s csak ritkán ült kocsiában. Páris bevételkor is lohaton jelent meg a városban, mikor is a nép fölismerte, de nem demonstrált ellene. „Egy ember azonban — így beszélte maga a herceg — igen marcona ábrázatot vagott ram, mintha keresztül akart volna szurni a szemével. Egyenesen neki-lovogoltam, ugymond, s tüzet kértem tőle, mire az meglepetve ugyan, de kifogástalan francia udvariassággal nyújtotta át égő szivarját.“

Páris eleste után Bismarck tárgyalta a hadisarcz ügyében a francia nemzet képviselőivel. A francia képviselők feje Rothschild volt, a párisi bankár. A főke embere elszoruló szívvél fordult a herkulesi termetű parlamentérhez:

— Mit kívánnak, uram?

— A hadsereg egy napra bevonul Parisba, — hangzott föl Bismarck válasza, — és a francia nemzet ércértékben öt milliárd frank hadisarczot fizet.

Rothschild felajultan rogyott a székre, de két nap múlva ezer millio frankot fizetett le a hadisarcz pénztárába.

Velünk, magyarokkal, sok ideig nagyon keveset törődött, nem tartott bennünket eléggé fontosaknak, hogy politikai tényezőt lásson bennünk. Azért örökké nevezetes tanácsa marad az, amit évtizedekkel ezelőtt adott egy osztrák diplomatának:

— Tegye át az osztrák császár birodalma sulypontját Budára!

Lassankint azonban mindig több magyar nyerte meg rokonszenvét s különösen Andrassy Gyula gróftól rendkívül szerette, becsulte. A kettős- és utóbb a hármasszövetség alatt gyakran tanusította rokonszenvét irántunk. Egy ízben Jókainkat fogadta házában rendkívül szívesen. Akkor mondta Bismarck Jókainak azt a híres mondását:

— Lássá, nekünk Ausztriából enyi se kell!

És föltartott maga elé egy hosszú ceruzát.

Amire viszont Jókai azt jegyezte meg, hogy a mappán az a czeruza ép leért volna Bécsből Triestzig.

A híres birodalmi kutyáról volt egyszer szó s ekkor Bismarck indokolta, hogy miért szereti úgy Tyraszt:

— Ez az egyetlen barátom, aki még soha nem zaklatott miniszteri tárcáért.

Azt mondják, hogy akkori miniszterársai sem bocsátottak meg ezt a mondását.

Érdekes megemlíteni azt is, hogy orvosával, Schweningerrel, aki haláláig kitartott mellette, miként barátkozott meg Bismarck.

Amikor először hívatta magához, Schweninger mindenfélet, talán tulságosan is sokat kérdezett tőle — apróra tudni akarván mindent. Bismarck megsokkalta a dolgot s egyszer csak ráírvallt:

— Ne kérdezzen anyit!

— Kérem, felelte Schweninger nyugodtan, ha azt kívánja, hogy az orvosa ne kérdezzen semmit, akkor hívasson — állatorvost. Ez nem kérdez semmit.

A hatalmas férfiú szeme erre rettentő-villámlott: ilyen sértésre nem is csoda. De csakhamar uralkodott magán s így felelt:

— Ha ön olyan jól tud gyógyítani, mint aminő goromba — akkor nagyon meg leszek önrel elégedve.

Az öregségéről is megvolt a találó felfogása Bismarcknak. Egy szomszédos birtokos folyton panaszkodott az aggkor bajairól.

— Istenem! — vetett véget Bismarck a kesergésnek — persze, hogy baj az öregség, de hát ez az egyetlen mód a hosszú életre.

Humora haláláig sem hagyta el. Mikor már kikerülhetetlen volt a végleges szakítás közte és II. Vilmos közt, megjegyezte, hogy előrelátta elbocsátását.

— Egy munkában kimerült vén ló nem való egy ekébe fiatal, tüzes csikóval — jellemezte a helyzetet.

Hogy közte és II. Vilmos közt csupán személyi ellentéték voltak, legjobban mutatja a német politika következetessége és az, hogy a császár minden nehéz kérdésben kikérte tanácsát. Visszavonulásakor II. Vilmos Lauenburg hercegének címét adta neki, hogy minél nagyobbá tegye. Ebben az egy esetben Bismarck keményen odamondott a császárnak:

A legmélyebb hódolattal fogadom felséged kegyelmét, de megjegyzem, hogy engem már nagygyá tett a történelem s nagyobbá ember nem tehet.

II. Vilmos elnyelte a keserű labdacsot, de az igazi feszültség, amely csaknem haragba ment at, ennek a válasznak lett a következménye.

Szerkesztői levelezés.

Vidéki. Szalay főmérnök szintén elutazott Bécsbe, hol családja időzik. Nehány nap múlva visszatér s akkor forduljon hozzá kérelmével.

Technikusnak. Azt kéred, hogy írjuk meg, ki volt a legszebb kis leány a főiskolások mulatságán. Voltál-e már a Mohammed hetedik paradicsomában? Ugy-e, nem! No hát jöttél volna el a mulatságra, akkor ott lettél volna; akkor láttad volna, hogy nincs széles ez országban város, a hol annyi a szép leány, mint minalunk . . . S hogy melyik köztük a legszebb — azt a szíved sugta volna meg . . .

Vasúti menetrend.

Fehértemplomból érkeznek:

4:49 reggel, 11:15 délben, 5:57 este.

Temesvár felé indul:

4:54 reggel, 11:20 délben, 6:26 este.

Temesvárról érkeznek:

8:27 reggel, 4:36 délután, 10:23 este.

Fehértemplom felé indul:

8:37 reggel, 4:44 délután, 10:33 este.

Becskerekéről érkeznek:

6:52 reggel, 2:19 délután, 9:04 este.

Becskerek felé indul:

5:15 reggel, 8:32 reggel, 6:45 este.

Pancsováról érkeznek:

7:47 reggel, 5:28 délután.

Pancsova felé indul:

8:45 reggel, 6:30 este.

Lugosról érkeznek:

8:05 reggel, 6:16 este.

Lugos felé indul:

3:00 reggel, 1:25 délben.

Jaszenováról Oravicza felé indul:

9:25 reggel, 5:30 délután, 11:05 este.

Oraviczáról Jaszenova felé indul:

8:40 reggel, 3:15 délután, 2:30 éjjel.

Temesvárról Arad felé indul:

8:20 reggel, 2:00 délután, 9:10 este.

Vojtekről Ném.-Bogsán felé indul:

7:30 reggel, 3:31 délután, 9:25 este.

Nyilttér.

Foulárd-selyemet 65 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinaí, s. a. t. a leg-ujabb mintázatok és színekben, valamint fekete, fehér és színes **Henneberg selyemet** 45 krtól 14 frt. 65 kr. méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privat-fogyasztóknak** postabér és vámmentesen valamint hazhoz szállítva — mintákat pedig postafordultával küldenek, **Henneberg G. selyemgyárai** (cs. és k. udvariszállító) **Zürichben.** Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levelel-bélyeg ragasztandó.

A szerkesztő távollétében a szerkesztésért felelős **Szalay Lajos.**

1657. sz. — 1898. Versecz th. város számvevőségétől.

Hirdetmény.

Felhivatnak ezennel mindama háztulajdonosok, kik f. é. július hó 1-én esedékes volt aszfaltgyalogjáró költséggrszleteikkel hátralékban vannak miszerint azokat f. é. augusztus hó 15-éig — különbeni végrehajtás terhe alatt — a városi házipénztárnál fizessék le.

Verseczen, 1898. évi augusztus hó 1-én.

Ullmann, v. számvevő.

372. szám. — 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a fehértemplomi kir. törvényszék 1898. évi 7897—7898 számú végzése következtében Dr. Popovits Miklós verseczi ügyvéd által képviselt Vladiszavlevits Branko és összes felöl foglaltok javára Prédits Pál ellen 1100 frt., 900 frt., 489 frt., 70 frt. 33 kr., 70 frt., 99 frt., 92 és 45 frt., 160 frt. s jár. erejéig 1898. évi június hó 30 án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felöl foglalt és 7942 frt. 90 krra becsült bolti áruk és butorzatból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a károlyfalvi kir. bíróság 107 és 108 3. 1898. számú végzése folytán összesen 123 frt. 53 krrban bíróság már megállapított költségek erejéig Ulma községben alperes lakásán leendő esküszőre 1898. évi augusztus hó 17-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Károlyfalván, 1898. évi augusztus hó 3-ik napján.
Perisits Miklós, kir. bir. végrehajtó.

4100. szám. — 1898. tkvi.

Árverési hirdetmény és árverési feltételek.

A verseczi kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Zepening Péter ügyvéd által képviselt Mikleá János vojvodinezi lakos javára, Rotarin Alexandru gályai lakos elleni végrehajtási ügyben 170 frt. tőke, ennek 1897 évi november hó 27 től járó 8% kamata 24 frt. 60 kr. eddigi 10 frt. 15 kr. jelenlegi költség kielégítése végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a vojvodinezi 98 sz. tkvben írt 1. ed részben Rotarin Alexandru 1. ed részben pedig Rotarin Anna nevén álló a I. (152—153) hr. és 74 ossz. sz. beltelkes ház, az 1881 évi LX t. cz. 156 §-a alkalmazásával 400 frtban megállapított kikiáltási árban 1898. évi augusztus hó 30-ik napján délelőtti 9 órakor Vojvodinezon a községi előjárósági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígérlet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók bánatpénzzül tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagyis 40 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. év nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminis-teri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltattani.

3. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az első az árveréstől számítandó 15 nap alatt, a 2-ikat és 3-ikat pedig ugyanazon naptól számítandó 30 és 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 5% kamatokkal együtt szabályszerű leteti kérvény mellett az 1881. évi december 3-án 39.425 sz. szabályrendeletben előirt módon a verseczi kir. adó, mint leteti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4. Vevő köteles az épületeket a birtokba lépés napján tűzkár ellen biztosítani.

5. Az árverés jogerőre emelkedése után minden esetre azonban csak az árverés napjától számítandó 15 nap elteltével (a mennyiben utóajánlatot az 1881. LX. t. cz. 187. §-a értelmében senki sem ad) vevő az ingatlan birtokába lép és vételi bizonyítványt kap.

Az ingatlant terhelő s az árverés napját követőleg esedékes adókat s hasonló természetű közhiteket vevő leendő köteles viselni. A megvett ingatlan hasznai és terhei vevőt a sikeres árverés, napjától fogva illetik meg.

6. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatai teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból elrendeltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7. Amennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekeltek felek bármelyikének kérelmére az 1881. LX. t. cz. 185. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére bánatpénzének elvesztése mellett újabb árverés alá bocsátatni csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alól is eladatni fog.

A vevő azon esetben, ha az ingatlan a korábbi vételárnál olcsóbban eladatnak, a régebbi és újabb vételár közötti különbözetet megtéríteni tartozik, ellenben a vételári többletét nem illetendí.

Kir. bíróság tkvi osztálya.

Verseczen, 1898. évi május hó 23-án.

Trucza,
kir. albiró.